

1415.

Z Líšně.



Šla Líš-ňačka po sel-ni-cí, ne-sla v krošni ko-řa-ta,  
pot-kál jo tam je-jí mi-lé, že jí škrošňo



roz-se-ká. Ach no, no, můj mi-lé, te-ho te mně ne-dě-lé,



vše-cke ko-řa - te si po-ber, je-nom mně škrošňo ne-ché!

1416.

Z Tikovic.



Co se to tam šamo-ří v té na-še za-hrád-ce? Gaj-du-šek tam



gaj-du-je, se-ďa na ka - dlát-ce.

Co se to tam šamoří  
v té naší zahrádce?  
Gajdušek tam gajduje  
seďa na kadalce.

Ten Havílek z Radoštic  
porazil kozílka;  
Havílkovi se syrem  
upadla kabelka.

Aj, ve milé gajduško,  
nespadnite dolu,  
já bech raděj ztratila  
sedum párů volů.

1417.

Z Prušánek.

*Dostí volně.*

Pa-ne Bo-že vše-mo-hú - cí, u-mřel žebřák v Ho-ló-mú-



ci, dál sa po-cho - vat do Prahy, že byl on tam na-ro - ze-



ný.